

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 12 0 U 007110 19 Uvp
Banja Luka, 16.09.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sudija Strahinje Ćurkovića, predsjednika vijeća, Edine Čupeljić i Smiljane Mrše članova vijeća, uz sudjelovanje Nataše Božić zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Z. P., B., opština B. (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja tuženog Ministarstvo ..., Odjeljenje ... P., broj 16-03/3-560-544/18 od 24.09.2018. godine, u predmetu ostvarivanja prava na ličnu invalidninu, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 U 007110 18 U od 11.07.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 16.09.2021. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba protiv uvodno označenog osporenog akta, kojim je odbijena žalba tužioca i ukinuto rješenje Odjeljenje ... Grad B. broj 02/7-560-53/18 od 25.07.2018. godine, kojim je usvojen zahtjev tužioca i priznat status ratnog vojnog invalida (RVI) 10 kategorije sa 20% vojnog invaliditeta i pravo na pripadajuću ličnu invalidninu po tom osnovu.

Odbijanje tužbe obrazloženo je navodima suda da je pobijano rješenje doneseno na osnovu nalaza i mišljenja drugostepene ljekarske komisije broj 5873/18 od 20.09.2018. godine koja je tužioca pregledala, izvršila uvid u medicinsku dokumentaciju i dala detaljno obrazloženje o utvrđenom činjeničnom stanju kao i odgovore na navode žalbe vezane za oštećenje sluha i posttraumatski stresni poremećaj. Takvo postupanje ljekarske komisije i tuženog nižestepeni sud cijeni valjanim te zaključuje da osporeni akt sadrži dovoljno jasno i razumljivo obrazloženje o svim činjenicama koje su od značaja za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, a da su neosnovani tužbeni navodi vezani za pogrešno i nepotpuno činjenično stanje i pogrešnu primjenu materijalnog prava, jer iz stanja spisa proizlazi da je nalaz drugostepene ljekarske komisije sačinjen u skladu sa članom 5. Pravilnika o radu ljekarskih komisija („Službeni glasnik RS“ broj: 100/12, u daljem tekstu: Pravilnik o radu).

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude tužilac pobija njenu zakonitost iz razloga propisanih u odredbi člana 35. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). Osim što detaljno navodi istorijat postupka navodi i da drugostepena ljekarska komisija na čijem činjeničnom utvrđenju je zasnovan osporeni akt nije pravilno ni potpuno utvrdila činjenično stanje u vezi njegovog ranjavanja ni uzročno-posljedičnu vezu između mjesta i dana ranjavanja i nastalog

invaliditeta. Smatra da su zaključci komisije i osporenog akta kontradiktorni jer da se navodi da su povrede nastale ranjavanjem ali da je zaostali geler izvađen 19.06.2007. godine a da nije dokumentovano oštećenje lisjačnog nerva kao posljedica ratne povrede pa je izostavljena ocjena po tački 128 Liste o utvrđivanju procenata vojnog invaliditeta („Službeni glasnik RS“ broj: 22/93, u daljem tekstu: Lista). Takođe da u priloženoj medicinskoj dokumentaciji nema podataka o posttraumatskom stresnom poremećaju na koju ukazuje u žalbi i da dokumentacija ne potiče iz zakonom propisanog perioda ali da on koji je jednom oštećen ranjavanjem u borbama kao pripadnik „SRP“ se sada ponovo oštećuje i kažnjava zbog toga što je JZU Bolnica S. V. B. uništila ambulantnu građu i protokole nakon 10 godina prema odredbama Pravilnika o kancelarijskom i arhivskom poslovanju od 15.06.2011. godine i prema Listi kategorije dokumentarne građe, pa nisu u mogućnosti da mu istu dostave, te da je medicinska dokumentacija u Domu zdravlja B. stradala navodno u poplavama, što sve ukazuje da za nedostatak medicinske i druge dokumentacije ne može snositi posljedice i da tu nema njegove krivice. Takođe kada je u pitanju oštećenje sluha tuženi izvodi zaključak da ne postoje nalazi ranjavanja i liječenja iz perioda ratnih dejstava, odnosno da su nalazi iz 2018. godine van propisanog perioda ali ni na ovu okolnost, ne može snositi posljedice a oštećenje sluha kod njega je evidentno. Nastalo je zbog ranjavanja što tuženi nije htio da utvrdi iako je imao obavezu. Ističe i da je priložio izjave komandira voda Specijalne brigade policije koji je bio prisutan za vrijeme njegovog ranjavanja, a i izjavu od D. T. o tome kada je i kako došlo do njegovog ranjavanja. Smatra da je s obzirom na sve navedeno presuda Okružnog suda u Bijeljini nejasna i nepotpuna, da istom nije odlučeno niti o jednom navodu tužbe, već da je samo pobrojana hronologija, naveden istorijat postupka a niti jedan priloženi dokaz nije cijenjen, koja obaveza postoji u skladu sa članom 8. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03-61/13, u daljem tekstu: ZPP). Navodi da je u međuvremenu pribavio dio medicinske dokumentacije, nalaz dr M. V., dr Specijalističke ambulante Medicine rada od 19.10.1996. godine u kojoj stoji da mu je 1994. godine utvrđen posttraumatski stresni sindrom i dijagnostifikovan početak astme te da postoji oštećenje sluha lijevog uha kao posljedica ranjavanja granatom te geleri u desnoj potkoljenici. Iz nalaza se utvrđuje da je sačinjen na osnovu uvida u medicinsku dokumentaciju koja je uništena u poplavama, što sve ukazuje da se kod njega radi o težem stepenu ranjavanja i višestrukome oštećenju cijelog organizma. Smatra da su pobijanom presudom povrijeđena njegova ljudska prava zagarantovana članom 10. Ustava RS, te pravo na zaštitu zdravlja člana 35. i 37. Ustava RS. Predlaže da se zahtjev usvoji, pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje ili da se preinači i predmetna stvar meritorno riješi.

Tuženi nije dao odgovor na zahtjev, već je samo dostavio spise predmeta ove upravne stvari.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Osporeni akt donesen je u postupku revizije i po žalbi tužioca i zasnovan je na činjeničnom utvrđenju nalaza i mišljenja ljekarske komisije u drugostepenom postupku broj 5873/18 od 20.09.2018. godine, koji je donesen na osnovu uvida u medicinsku dokumentaciju i nakon pregleda tužioca. Konstatovano je da se kod tužioca radi o stanju nakon eksplozivne povrede donje trećine desne potkoljenice sa zadnje strane gdje je zaostali geler prema medicinskoj dokumentaciji izvađen 19.06.2007. godine, prema EMNG nalazu od 09.07.2018. godine Specijalističke ambulante V. P. B. u zaključku se navodi da cjelokupan

EMNG nalaz ukazuje na neurogenu leziju korijena L5 S1 desno težeg stepena hroničnog karaktera (parcijalna motorna devijacija M tibialis halucis). Obzirom na navod da se radi o neurogenoj leziji korijena L5 S1 težeg stepena isto se ne može dovesti u vezu sa mjestom ranjavanja. Na osnovu konstatovanog nije dokumentovano oštećenje lisjačnog nerva kao posljedica ratne povrede pa je izostavljena ocjena po tački 128. Liste. Oštećenje sluha dokumentovano audiogramom od 27.06.2018. godine ne podliježe ocjeni jer se ne radi o obostranom oštećenju sluha, a medicinska dokumentacija ne potiče iz zakonom propisanog perioda pa se ne može uzeti za uračunavanje u vojni invaliditet. Takođe nema podataka o posttraumatskom stresnom poremećaju na koji stranka ukazuje u žalbi a radi se o oboljenju multifaktorijalne etiologije iz člana 40. stav 3. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca, Odbrambeno otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ broj 134/11, 9/12 i 40/12, u daljem tekstu: Zakon o pravima boraca), pa iako postoji ne bi mogao biti predmet ocjene u skladu sa članom 130. stav 2. Zakona o pravima boraca. Obrazloženo je da se nema mjesta primjeni tačke 128. Liste u procentu od 20% kako je pogrešno odredila prvostepena ljekarska komisija jer medicinskom dokumentacijom nije dokazano postojanje slabosti lisjačnog nerva peroneusa kao posljedice ranjavanja.

Po ocjeni ovog suda drugostepena ljekarska komisija je svojim nalazom i mišljenjem pravilno utvrdila da ne postoji osnov za ocjenu oštećenja organizma po ocjenskoj tački T-128 jer tužilac osim dokumentacije iz vrijeme ranjavanja, posjeduje samo noviju medicinsku dokumentaciju, odnosno posjeduje nalaz EMNG od 09.07.2018. godine iz kojeg proizlazi da se kod tužioca radi o neurogenoj leziji korijena L5 kao i S1 desno težeg stepena, hroničnog karaktera (parcijalna motorna denervacija M ekst halucis longusa, M tibialis anteriora, M gastro cnemiusa i M abd. hallucisa desno) ispod mjesta ranjavanja. Iz uvjerenja o ranjavanju od 10.03.1998. godine proizlazi da je tužilac lakše ranjen dana 19.11.1993. godine prilikom izvođenja borbenih dejstava kada je zadobio lakše povrede od neprijateljskog gelera u predjelu desne potkoljenice. Iz izvještaja o specijalističkom pregledu ljekara specijaliste ortopeda osim podataka da je 2007. godine izvršeno odstranjenje zaostalog gelera, navodi se da se objektivno konstatuje uredan obim pokreta u TC zglobu, blizak fizološkom, očuvan medicinski svod stopala, te da se tužilac žali na paresteziju u predjelu lateralnog dijela stopala. Postoperativni ožiljak miran kao i ožiljak od ranjavanja, bez znakova infekcije, što sve nije dovoljno za zaključak da je sadašnje stanje desne potkoljenice posljedica ranjavanja iz 1993. godine. Medicinska dokumentacija o zbrinjavanju povrede i liječenju je dokaz o postojanju oštećenja organizma koje se uzima kao osnov za ocjenu vojnog invaliditeta, mora da potiče iz perioda ranjavanja ili najkasnije godinu dana od prestanka ratnih okolnosti, kako je propisano u odredbi člana 88. stav 3. Zakona o pravima boraca, to postojanje uvjerenja o ranjavanju bez valjane medicinske dokumentacije ne može biti dovoljno za ocjenu stepena oštećenja organizma ni ocjenu vojnog invaliditeta. Pismene izjave tužiočevih saboraca same za sebe nisu dovoljan dokaz za utvđenje činjnica o ranjavanju tužioca, na što ukazuje i odredba člana 88. stav 2. Zakona o pravima boraca.

Kada je u pitanju oštećenje sluha a i posttraumatski stresni poremećaj o tome u spisu nema medicinske dokumentacije iz relevantnog perioda za vrijeme tužiočevog učesća u ratu, odnosno najkasnije iz perioda od 30 dana po otpuštanju iz oružanih snaga, kako je propisano u odredbi člana 88. stav 4. Zakona o pravima boraca. Nalaz audiograma datira od 09.07.2018. godine, a posttraumatski stresni poremećaj se jedino konstatuje u bilješci medicinskog savjetnika u D., opština O., Centralni o. za naknadu za bolovanje od 10.02.2011. godine, a ne postoji nikakva druga medicinska dokumentacija, pa je pravilno zaključeno da tužilac za navedena oboljenja ne posjeduje valjanu medicinsku dokumentaciju. Tužilac se u zahtjevu poziva na nalaz dr M. V., dr Specijalistička ... Medicina ... od 19.10.1996. godine, koji nije

priložen uz zahtjev niti se nalazi u spisu pa se ne može cijeniti, a niti je to nalaz specijaliste iz oblasti psihijatrije odnosno specijaliste za uho, grlo i nos da bi bio valjan dokaz o dijagnozi navedenih oboljenja.

Navedeno činjenično utvrđenje tužilac nije argumentovano osporio, već je samo naveo da njegova medicinska dokumentacija nije sačuvana u bolnici gdje se liječio zbog proteka rokova za čuvanje medicinske dokumentacije kao ni u Domu zdravlja B. zbog poplava, ali se to ne može smatrati opravdavajućim razlogom s obzirom da je tužilac trebao da ima medicinsku dokumentaciju o svom liječenju koju je svakako dobio prilikom obavljenog liječenja, pa proizlazi da nije dokazao svoje navode o posljedicama ranjavanja i kasnijem liječenju u Bolnica S.V. u B., pa kod nedostatka medicinske dokumentacije ovi navodi ne mogu dovesti do drugačijeg činjeničnog utvrđenja.

Kod takvog stanja stvari, kako ni ostali navodi nisu od uticaja na zakonitost, po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog njene nezakonitosti predviđen u odredbama člana 35. stav 2. ZUS pa se zahtjev tužioca odbija a na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Nataša Božić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić